

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 31.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867741408/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Udtryk, at han var en Æreskjender, en Menneske uden Forstand, og med den sorteste moralske Karakter. G: loe, thi han troede det mere passende end at skjælde igjen, da han først havde søgt at overtyde den opbragte om, det aldrig havde været hans Hensigt at fornærme ham, men forgjæves. — Imidlertid, da G: kom hjem, syntes han, Skjeldereren fortjente en liden Revselse. Han samlede de faa Træk i *'s Liv, som han kjendte, satte flere til og udførte det paa en latterlig Maade. Han skrev omtrent 100 Linier¹. — Det kan Jeg gjerne tilgive ham men [ei] det følgende — og af Glæde over sin Opfindelse viiste han det til et par gode Venner, som han troede kunde lie, og som kjendte Personen. — De gavede det deres hele Bifald, og skjønt G: snart indsaae det uanstændige i en sliig Hevn, fortsatte han dog Fortællingen — efter at have slettet det personlige ud — under Navnet Maane Mølleren. — Tankerne i den ere stundum naragtige nok, men Versifikasjonen er noget tvungen, saa er der og en Deel Vaas i den, men i det hele tør Jeg ei kalde den slet, da Jeg saa maaskee kom til at give alle G.s følgende Rimerier samme Navn, hvilket Jeg — som hans Biograf — for min egen Æres Skyld nok lader være. —

Nu flød det da dygtig fra ham. — Han skrev en Fortælling under Navn af Den strandede Dyd, en gandske original Frembringelse, som dog — med Forfatterens Tilladelse — paa Versebygningen nær ei duer meget. — Derpaa skrev han den abderitiske Gesant, hvortil Stoffet var følgende: Den engelske Flode laae i Aaret 1801 ved Kjøbenhavn. — I bange Forventning af de Ting, som skulde skee, ønskede ogsaa Stubbekjøbings Indvaanere at vide Enden paa Tingene, før Posten(s) bragte Kundskab derom. — Nu afsendte De — saa siger man — en halt Skræder som gaaende Expresee. Da G.s Rimelyst igjen vaagnede, huskede han denne naragtige Anekdot og satte den paa Rüm, ligesom han herved benyttede sig af sin lokale Kundskab, om en søvrig Magistrats-Person og et hæderlig bevæbnet Borgerskab. — Denne Fortælling troer Jeg, kunde — med nogen Forandring — forelægges Publikum ved Leilighed, saasom den paa den alvorligste Maade fremsætter latterlige Ting, og blot dette plejer at vække Interesse hos den tænkende Læser, naar Udførelsen ei er meget slet.

I denne Tiid var det ellers, G: fik sit første Kjendskab til Pro-

¹ I en af Grundtvigs gamle Stilsbøger findes: "Spotte-Aria eller Rid-Vise (Pasquill)", hvori Personen nævnes Hr. Knudsen.